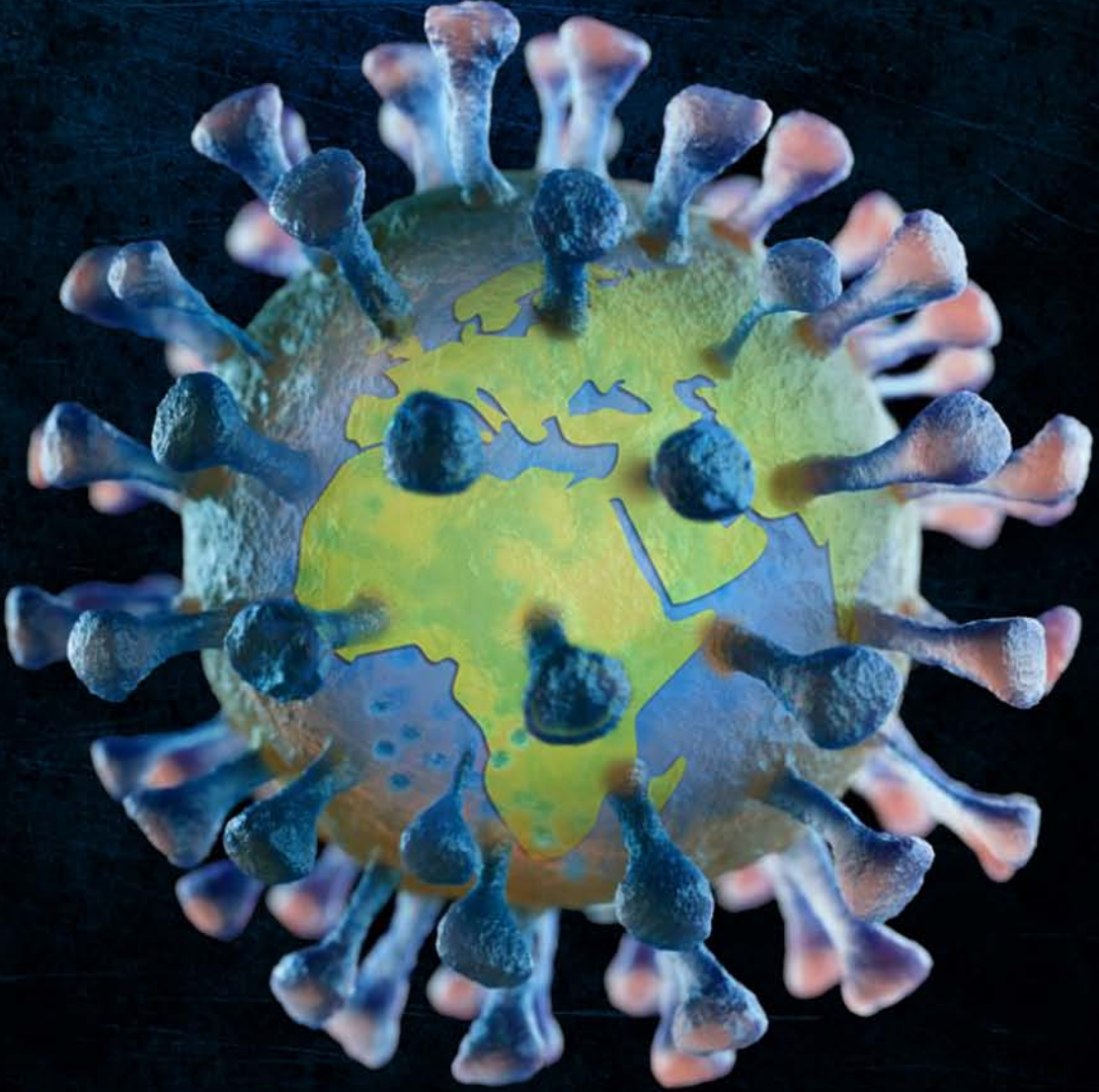

புலகல்ய

ஊழல்

கவிதை மின்னிதழ்

ஆசிரியர் :

ஜின்னா அஸ்மி

நிர்வாகக் குழு :

சகா (சலீம் கான்)

இப்ராஹிம் ஷரீப்

ஆசிரியர் குழு :

படைப்பு தேர்வுக்குழுமம்

வடிவமைப்பு :

முகம்மது புலவர் மீரான்

முகப்பு ஓவியம் :

கமல் காளிதாஸ்

இணையதள முகவரி :

www.padaippu.com

அலுவலக முகவரி :

படைப்பு குழுமம்

அரசு பதிவெண்: 521/2018

#8, மதுரை வீரன் நகர்

கைத்தப்பாக்கம்,

கடலூர்,

தமிழ்நாடு,

இந்தியா.

607002

admin@padaippu.com

9469375575

படைப்புகள் யாவும் முகநூல் படைப்புக்குழுவிலிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்டவை
இந்த மின்னிதழில் தங்களது படைப்புகள் வர வேண்டுமெனில் முகநூல் படைப்பு குழுவில் இணைந்து
படைப்புகளை பதிய வேண்டுகிறோம். மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படும் கவிதைகளை பிரசுரிக்க இயலாது.

சிமோ.ம	- 4
பெருமாள் ஆச்சி	- 5
கருவை ந.ஸ்டாலின்	- 5
ஜெயாபுதீன்	- 6
சந்துரு	- 7
மதுசூதன்	- 8
தங்கேஸ்	- 9
அழ. இரஜினிகாந்தன்	- 10
அமுதா தமிழ் நாடன்	- 11
பாண்டிய ராஜ்	- 12
பொள்ளாச்சி முருகானந்தம்	- 12
மணி அமரன்	- 13
கோவை சசிகுமார்	- 14
பிரபுசங்கர் _ க	- 14
ம.கனகராஜன்	- 15
தி.கலையரசி	- 16
ரிஸ்கா முக்தார்	- 17
Z. ஜபீர்	- 18
கதிரவன் வீ	- 19
அம்பிகா குமரன்	- 19
ப.தனஞ்செயன்	- 20
ச.கனியமுது	- 21
கார்த்திகேயன் மாகா	- 22

மதுரா	- 23
கவிதை மொழியன்	- 24
சகா	- 25
துரை. நந்தகுமார்	- 26
க. அய்யப்பன்	- 27
கனகா பாலன்	- 28
மு. முபாரக்	- 29
செ. செல்வமணி செந்தில்	- 29
நா. வே. அருள்	- 30
தோழன் பிரபா	- 31
கி. கவியரசன்	- 31
சக்திஅருளானந்தம்	- 32
முனியாண்டி ராஜ்	- 33
கவிப்பிரியன் ஜீவா	- 33
ஜே. ஜே. அனிட்டா	- 34
ஜே. பிரோஸ்கான்	- 34
ஷெண்பா	- 35
க. சித்தார்த்தன்	- 36
சுஜய் ரகு	- 37
சிவசந்திரன்	- 37
காயத்ரி	- 38
குறிஞ்சி நாடன்	- 39

போன மாதவிடாய்
நாட்களை விட
பத்து மடங்கு எரிச்சலைத்
தந்து கொண்டிருக்கிறது
இந்த மாதவிடாய் நாட்கள்...

பருத்துக் கொண்டிருக்கும்
மார்பகங்கள்,
அதன் பங்கிற்கு
அபரிமிதமான வலியை
ஜனனித்தபடி
உங்கள் கீழ்நோக்குப் பார்வைக்கு
பசியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது...

காமப் பார்வைகளைக் கக்கும்
உங்களின் கண்களின் குழிகளை
காம்புகளின் வலியால்
நிரப்பியே தீர வேண்டும்,
நொடிக்கொருமுறை
ஊசிக்குத்தலின் வலியை
நீங்களும் அனுபவிக்க
வேண்டாமா என்ன!

தோழி ஒருத்தியின்
அரவணைப்பில்,
தொடுதலில்,
கேட்டலில்,
உடைந்தழுவதை விடவா
மீண்டுமொருமுறை நான்
குழந்தையாகிவிடப் போகிறேன்,

கவலைப்படாதீர்கள்
இன்னும் முதல் நாளிற்கு
நாட்கள் கிடக்கிறது,
இதுவெறும்
முதல் நாளுக்கு
முந்தைய வாரம்தான்...

என் புலம்பல்களில்
எரிச்சல்களில்
வெறுப்புகளில்
அழுதல்களில்
என்னைப்
புரிந்துகொள்ளாததை விடவா
இனி புரிந்துகொள்ளப் போகிறீர்கள்,

தயவுசெய்து
மகளிர் தின வாழ்த்தை மட்டும்
தூக்கிக் கொண்டு வந்து விடாதீர்கள்,
தொடைகளை அறுக்கும்
வெற்று நாப்கீன்களை
சிரித்துக்கொண்டே எறிவதெல்லாம்
முடியாத ஒன்று...!

* சிறுமொ.ய

குறிப்பறியாக் கணவனும் ,மனைவியும்
கூடுமிடம்
கோப அனல் வீசாத நாளில்லை
கொடுஞ்சொற்கள் கொட்டாத பொழுதில்லை
குற்றக் குமுறல்கள் கேட்காத காலமில்லை..
குறைக் குறிப்புகள் கூறாத கணமில்லை..
கொந்தளிப்பின் கோடுகள் விழாத
திங்களில்லை..
கண்ணீர் சிந்தாத கொண்டாட்டங்கள் இல்லை.
கவலைகள் கனம் கூடிக் கதறாத
இரவுகளில்லை.
இல்லறமென்பது நல்லறமென்ற குறளின்
குறிப்புகளைச் செவியுறும்போது சற்றே சுருங்கி
விடுகின்றன அவ்வீட்டின் சுவர்கள்.

* பெருமாள் ஆச்சி

ஓய்வெடுத்துக்கொள்கிறது
இப்பிரபஞ்சம்
கொடுப்பதிலும் பெறுவதிலும்
நிறைத்துக்கொள்ளும் பேரன்பில்
சிற்சில வலிகளையும்
பரந்துபட்ட மனங்களில்
பாவப்பட்ட சுவடுகளையும்
வித்தியாசமான நாட்களில்
விசித்திரமான நேரங்களிலும்
இவளிருக்கிறாள்
என்கிற ஒற்றைப்புரிதலோடு...!

* கருவை ந.ஸ்டாலின்

அப்பாவின் பால்யம்
மக்காச்சோளம் அவித்த
வாசனையுடையது.

அப்பாவின் பால்யம்
காட்டுக்கீரைக் கடைசலின்
பச்சைநிறத்தைப்
பசைபோல விழுங்கியிருக்கிறது.

அப்பாவின் பால்யம்
தாத்தனுக்கு
சாராயம் வாங்க
செருப்பின்றி நடந்திருக்கிறது.

மதியத்தின் ஒரு கரண்டி
ரவை உப்புமாவுக்காக
குழிந்த வயிற்றுடன்
ஆறுமைல் தொலைவிலிருந்த பள்ளிக்கு
நடந்திருக்கிறது.

அப்பாவின் பால்யம்
சீட்டித்துணியிலொரு
சட்டை டவுசருக்காக
வருடமெல்லாம் காத்திருந்திருக்கிறது.

அப்பாவின் பால்யம்
வருடத்தின் இரண்டுநாட்கள் மட்டுமே
இடலிகளைத் தரிசிக்கிற
கண்களைக் கொண்டிருந்தது.

அப்பாவின் பால்யம்
எட்டணா கூலிக்கு
சைக்கிள்கடை முதலாளியிடம்
ஸ்கூலுடிரைவரின் கைப்பிடியால்
புறங்கையில் அடிவாங்கியிருக்கிறது.

அப்பாவின் பால்யம்
சோற்றுக்கு முடிதிருத்தும்
சவரக்கார மாரியின் வருகைக்காக
கரடிபோல முடிவளர்ந்தும்
காத்திருந்தது.

அப்பாவின் பால்யம்
தன் அம்மாவின்
பட்டினியைப் பார்த்தபடி நின்றிருந்த
நாளொன்றில்தான்
பஞ்சம்பிழைக்கத்
திருட்டு ரயிலேறியாவது
பட்டணம்போவதென்று
முடிவெடுத்தது.

* *ஜெயாபூதீன்*

மௌனத்தின் நியாயம்

விலை குறைத்து
விற்கப்பட்டிருந்தார் கடவுள்
வீட்டுக்கு வந்து பார்த்ததில்
ஏமாற்றப்பட்டிருந்தார் கடவுள்
கடவுளைக்கூடவா ஏமாற்றுவார்கள் .?
வாங்கிய சிலையின்
மூலையில் இருந்தது விரிசல்
விற்பனையெறிவான்
படிந்த பேரத்தின்
வியாபார தர்மம்...
விற்கப்பட்டது சிலைதானென்று
வியாபாரிக்குத் தெரியும்
ஏமாந்து வாங்கிய
பக்தனுக்கும்கூட அப்படித்தான்...
உடைந்திருந்த கடவுளைவிட
ஏமாந்த பணத்தின்மீதுதான்
ஏகத்துக்கும் படிந்து கிடந்தது
பக்தனின் பக்தி...!
இரண்டு பக்க நியாயங்களை
கண்டுகொள்ளாமல்
எப்போதும்போல்
மௌனமாய் சிரித்துக்கொண்டிருந்தார்
கடவுள்...!

* சந்துரு

மரமெனப்படுவது யாதெனின்

சாலை விஸ்தரிப்புக்கு
வாசல் மரத்தை வெட்டியாயிற்று
அடி வேரை அகழ்ந்துமாயிற்று
கிளைகள் விறகுமாயிற்று
நான் மட்டும் வெட்டிய
மரத்தின் நிழலில்
விசிறி வீசிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

அந்த மரத்தின்
மேல் கிளையை
வெட்டிய போது
சொரணையற்று இருந்தோம்
பறவைக் கூடு விழுந்தபோது
குனிந்து பார்த்தோம்

வேர்களை வெட்ட
வந்த போது பெரு மூச்சு
விட்டுக்கொண்டிருந்தோம்
எதிர் வீட்டிலிருக்கும் நானும்
என் வாசல் மரமும்.

ஓய்ந்த பிறகும்
இலைகள் சொட்டிக்கொண்டிருந்தது
மழையின் கடைசித்துளியை!

கீழ்த்தண்டில்
மஞ்சளும் குங்குமும்
யாரோ பூசியிருந்தார்கள்
சாமியாகிறது
என் வாசல் மரம்
வெட்ட மாட்டார்கள்
என்ற நம்பிக்கையில்
தளிரை பிரசவித்திருக்கிறது
மேல் கிளை.

திருநாவுக்கரசு
எதற்கு ஆணி அடித்தான்
எனத் தெரியாது.
பேயைக் கட்டிப்போட்டாச்சு
என்ற ஊர்க்கதையின்
சுவாரசியத்திற்கு
வலி தாங்கிக்கொள்கிறது
தெருவோரப் புளிய மரம்.

அந்த மரத்தடியில்
கல்யாணஜியும் நானும்
ஆளுக்கொரு
இறகெடுத்தோம்.
அவர் அதை கவிதைக்கு
எடுத்துக் கொண்டார்
நான் காது குடைய..
அவரவர் தேவைக்கும்
பார்வைக்கும்
இறகுகள் உதீர்ந்து
கொண்டேயிருக்கின்றன.

* மதுசூதன்

புல்லாங்குழல் இசைகசியும்
அடுக்கம் பாறை அத்திமரத்தில்
ஒரு பூ பூத்தது
தலைப்பிரட்டையின் முட்டை கண்களைப்போல
மனதுக்குள் உருண்டுகொண்டிருக்கிறது
என் பால்யம்
இன்றிலிருந்து சரியாக பதினொரு வருடத்திற்கு
முன்பு
இறந்து போன அம்மா
கண்ணாடியில் நான்முகம் பார்க்கும் சமயம்
மலர்ந்த முகத்தோடு தோன்றிப்போனாள்
இளம் மஞ்சள் வெய்யில்
சங்குப்பூனையின் மெத்து மெத்துக்கால்களாய்
என் தோளில்நடக்கிறது
\இன்று மொட்டுப்போல குவிந்திருக்கும்
என் அதிகாலையைத் திறந்து கொண்டிருக்கும்
கருவண்டின் பித்தான பாடல் ஒன்று
காலம் இப்படியே ஒன்றுமற்று உறைந்து போன
கணத்தில்
இன்னும் கண்திறக்காமல் பனிக்குடத்திற்குள்
தழும்பிக்கொண்டிருந்த என் பிரத்யேகமான சிசு
ஒன்று
வழக்கம் போலவே ஒளியாண்டுகள் தொலைவு
ஓடிப்போய் விட்டது
பனிக்கட்டியில் ஆழத்தில் புதைந்திருந்த
என் கைபேசி அலறும் சப்தம் கேட்டு

* **தங்கேஸ்**

மதங்களின் சிலுவைகளில்
அறையப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது -
மனிதம்...!

தேவாலயங்கள் தோறும்
சாத்தான்களின் -
ஊடுருவல்...!

இறைவனின்
திருமேனியெங்கிலும்
தெளிக்கப்படுகிறது
எளிய மக்களின் -
உதிரம்.....!

மூர்க்கம்
சுமந்தலையும்
மார்க்கங்களுக்கே
இங்கு -
முதல் மரியாதை....!

சிதறியவர்களின்
கடைசிக் கதறல்களை
கேட்டும்
பதறியெழாத
இரட்சகரையும்
அளவற்ற அன்புடைய
நிகரற்ற
கருணையாளனையும்
அதர்மம் தலையெடுக்கும்
வேளையிலெல்லாம்
அவதரிப்பவனையும்
விட
சாத்தான்களுக்கே
இங்கு -
சக்தி அதிகம்.....

உங்களுக்குத் தெரியுமா
இப்போதெல்லாம்
இறைவனின் அங்கியை
அணிந்தபடியேதான்
உலவுகின்றன
எல்லா -
சாத்தான்களும்....!

* அழ. ஔரஜினிகாந்தன்

வெயிலை மென்று
வியர்வையைத் துப்பும்
ஒரு மதிய நேரத்தில்

ஜன்னலுக்கு வெளியே
வேப்பமரக் கிளையமர்ந்து
தாயின் மூக்குரசியபடியே
ஊஞ்சலாடுகிறது
சிட்டுக் குருவியொன்று

விழிகளால் குனிந்து
உதட்டில் வண்ணம்
பார்த்துக் கொண்டே
சாலையில் போகிறாள்
பஞ்சு மிட்டாய் தின்ற
பள்ளிச் சிறுமியொருத்தி

மொட்டை வெயிலில்
கம்பிக் குடையின்
கீழமர்ந்து
இளநீர் விற்கிறார்
வழுக்கைத் தலை தாத்தா
ஒருவர்

முரட்டு மீசைக்காரரும்
வால் சுருண்ட நாயும்
பயத்தை மனதில் கவ்வியபடி
எதிரெதிர் திசையில்
கடக்கிறார்கள்

விழி சூழ் உலகு
அழகுதான்
மின் தடை ஆன
நாளொன்றில்.

* அழுதா தமிழ் நாடன்

மீன் பிடித்த சிறுவன்
கடந்து செல்லும் போது
வறண்ட குளம்

உடைந்த பாளை
அதனால் என்ன
பசியாறியது பூனை

வீட்டை சுற்றிலும்
அடிக்கடி பறக்கிறது குருவி
எனக்குள் குறுகுறுப்பு

ஓவியம் வரையும்
சிறுவனின் கையில்
புலப்படாத காட்சி

சில்லறை சப்தம்
சற்று நேரம் நீடிக்கிறது
யாசகனுக்கு நிம்மதி

பம்பரம் சுற்றும் சிறுமி
பெரும்மூச்சு விடும் போது
சுழற்சி நின்றது

* பாண்டிய ராஜ்

சாலையோர பாடகனுக்கு
பிள்ளை குட்டிகளின் பசிதான்-
ஸ்வரங்களை
இழுத்துக் கொடுக்கிறது.....

வெயில் தபேலா வாசிக்கும்....
மழை மிருதங்கம் வாசிக்கும்.....
வெயிலுக்கும் மழைக்கும் இடையிலான
ஒரு பொழுது
புல்லாங்குழல் மீட்டும்.....

எது எப்படியோ
பசி மட்டும்
சலங்கை கட்டி ஆடும்.....

* பொள்ளாச்சி முருகானந்தம்

கழிப்பறை யோசனையிலும்
கவிதை வந்து தொலைக்கிறது

குளிப்பதற்கு நீர் நிரப்பினால்
வாளி நிறைய கவிதையே கொட்டுகிறது

நல்லா இருக்கிறது இரண்டு வார்த்தைதான்
இடலிக்கு உவமை தேடி தொலைக்கிறது

முத்தத்திற்கு பதில் முத்தம் தந்திருக்கலாம்
கவிதை தந்தால் என்ன செய்வாள்
கடுங்கோபம் காதலிக்கு

சிக்னலில் நிற்பவளின் பின்கழுத்து மச்சம்
மிச்ச கவிதைகளுக்கு தீனிதான்

கிளிஞ்சல்கள் விடுத்து
கவிதைப் பொறுக்கி வந்ததெல்லாம்
கடற்கரைக்கு செய்த பாவம்

என்னைப் பற்றி கவிதை வேண்டாம்
என்னோடு விளையாடினால் போதும்
கவிதையின் கன்னமறைகிறது பிள்ளை மொழி

நாளமுழுவதும் கணினி தட்டுவதெல்லாம்
ஞாயிறுக்கு கிறுக்கு பிடிக்கும் செயல்

அலுவலக இடைவேளைகளிலெல்லாம்
கவிதைத்தட்ட விரல் தேடுகிறது கைப்பேசி

இரவுக்கெல்லாம் பேய்ப் பிடித்து
எழுதி எழுதியே சாகச் சொல்கிறது

உங்களுக்கு தெரியுமா..?
காலத்திற்கும் சாபம்தான்
கவிஞனாய் இருப்பதெல்லாம்..

* மணி_அமரன்

நிறைய நாட்கள்
மெளனித்த சொற்களை
எங்கேனும்
நடவு செய்யவேண்டும்
என்பதில்
வெள்ளைத் தாள்களைத்
தேடினேன்

அதிலும்
மெல்ல இமைதுடிக்கும்
விழிகள் சிமிட்டி
சிரிப்பதில்
நான் எதை எழுதினேன்
தெரியவில்லை
காதலிக்கிறேன்
என்று மெளனமொழி
பேசுகிறாள்
வெள்ளைத்தாளில் சொற்களின்
நடவு முடிந்து
துளிர் விட்டிருந்தது
காதல்.

* கோவை சசிமுயர்

மாமரங்கள்
மண்டி கிடந்த
நெற்பயிர்கள்
விளைந்தோங்கிய
வயல்வெளிகள்
நாற்கர சாலைகளானது
எப்படியென விளங்காமல்
அதே சாலையில்
அதிகாலை
விபத்தொன்றில்
தன் கன்றை
இழந்த பசு
கண்ணீர் சிந்தியபடி
தேடிக்கொண்டிருக்கிறது
ஆராய்ச்சி மணியை....

எங்கே போனார்கள்
மனுந்தி சோழர்கள்??

* பிரபுசங்கர்_க

அந்த இரவின்
இறுதிக் கனவு
பல வர்ணங்களால் நிறைந்திருந்தது

குதூகலத்தின் உச்சத்தைப்
பகிர்வதற்கான கோப்பைகள்
ஒவ்வொரு இதயத்திலும்
துளிர்விடத் தொடங்கியிருந்தன

ஒரு புத்தாண்டு
பூக்கக் காத்திருந்த தருணமது

நின்று, நகர்ந்து, நீந்தித் தவழ்ந்துப் பறந்த
ஐந்தறிவையும்
விழுங்கி ஏப்பமிட்ட
பாவங்கள் வயிற்றுக்குகைக்குள்
மிகத்திறமையாய்
மறைக்கப்பட்டிருந்தன

எதிர்பாரா இருண்ட திசையிலிருந்து
தப்பி வந்த வெளவாலின் இதயம்
மரண மகுடஞ்சூடிக்கொண்டு
அமிலத்தைத் தூவியது
திடீரென்று

எழுத்துடிக்கும் சுவாசத்தை
விலங்கிட்டு
உயிரோடு எரிக்கின்றபோது
கண்ணீரில் தவிக்கின்ற
உறவுகளின் வலி
வானத்தை உடைத்துத் தவித்தது

குகைக்குள் ஓடி ஒளியமுடியாமல்
காலமுள் உடைந்து விழ.....
தொடர்கொலைக்கான
திட்டத்துடன்
துரிதமாக அலைகின்ற உனக்கு
என் மரண பயம்
தெரியப் போவதில்லை...
இரக்கமற்ற கொரோனாவே

* ம. கனகராஜன்

மணமான பின் என்னை
நம்பி வந்த உன்னை ஒரு
குழந்தையாகவே பாவித்தேன்.

உன் தனித்துவம் முக்கியமென்றாய்.
உன் மீதான எதிர்பார்ப்புகளை
துறந்தேன்.

ஆண் பெண் சமத்துவம் பேசினாய்.
அடுக்களை முதல் குளியல் அறை வரை
நானே பம்பரமாய் உழன்றேன்.

நீ தனிமை விரும்பி என்றாய்
என் பெற்றோர் இங்கு வருவதை
தடுத்தேன்.

உன் சிறு சிறு ஏமாற்றங்களுக்கு
நானே பொறுப்பேற்றேன்.
உன்னை மகிழ்விப்பதே என் லட்சியமாய்
போயிற்று.

உனக்கு தெரியாமல் கூட என்
வீட்டாருக்கு நான் பேசியதில்லை
உன் ஒப்புதலின்றி எந்த விழாக்களுக்கும் நான்
சென்றதில்லை.

என்னை நீ கட்டிப்போட்ட அடிமைச்சங்கிலியின்
நீளமே என்
உலகமானது.
நீ பேசச்சொல்லும் 'உம்' 'சரி' என்ற
வார்த்தைகளே என் மொழியானது.
உன் கட்டளை ஒன்றே என் பாதையானது.

இவ்வளவு செய்தும் என்னை
அவ்வப்போது விவாகரத்து என்ற கத்தியால்
குத்தி குருதியை குடிக்கிறாய்.

நான் என்னை பற்றிக்கூட வருந்தவில்லை.
விவாகரத்தென்பது நம் பிள்ளைகளுக்கு
வரமா? சாபமா?
என மதில் மேல் பூனையாய்
என்னை நிற்க வைத்து வேடிக்கை காட்டிக்
கொண்டிருக்கிறது நம் பொருந்தாத
தாம்பத்தியம்.

* *தி. கலையரசி*

உனக்கான
என் பிரத்தியேக கவிதையொன்றை
யாரோ
தனக்கானதென
வியந்து
மனம் கசிகிறார்கள்

உனக்கான
என் விசேட பரிசொன்றை
யாரோ
தனக்கானதென
நெகிழ்ந்து
நன்றி நவில்கிறார்கள்

உனக்கான
என் காதலின் மலரொன்றை
யாரோ
தனக்கானதென
மகிழ்ந்து
கரம் நீட்டுகிறார்கள்

உனக்கும்
எனக்கும்
மட்டுமென
எதுவுமே இல்லா
இவ்வலகில்..

உன்னைத்தவிர
எல்லோருக்கும்
கேட்கிறது
இடையறாத
என் அன்பின் பாடலொன்று!!!

* *ரிஸ்கா முக்தார்*

நான் விரும்பாத சிலதிடம் என்னை
இழப்பதுதான் எனது வாடிக்கை

என் இழப்பிக்கான ஒரு பங்கு
உங்களிடமும் உண்டென்பதுதான்
பெரும் துயர்

உண்மைகளையும் தவறுகளையும்
பேசிக்களைத்தப்பின்தான் தெரிகிறது
உங்கள் செவிகள் ஊமையென்று

வாய்க்கசாமல் ஆடைஅவிழ்க்கும்
சொற்களை அவிழ்த்தபிறகும்
உங்களை உறவினறென நம்பி
நலம்விசாரிக்கத்தான் ஒரு
சொல்லை தேடித்தவிக்கிறேன்

அறைந்து சாத்தப்படும் உங்கள்
குரல்களிடம் திரும்புவதற்கான
சொற்கள் இல்லாதபோது உயிர்
துறக்கும் வார்த்தைகளுடன்
மோதாதீர்கள்

ஓர் கண்ணீர் துளிக்கு நலம்
விசாரிக்கத்தவறிய உங்களோடு
செல்வதற்கு ஒன்றுமில்லைதான்
என்னை பரிச்சயமில்லாத
உங்களோடு திரும்புவதில்
இனி ஏதுவுமேயில்லை

இனியேனும் என்னை
உங்களிடம் விநியோகிக்காதபோது
என் ரணங்களை நீங்கள் நலம்
விசாரிக்க முற்படாதீர்கள்

நேசங்கள் சுவாரஸ்யமற்ற கடைசி
இரவொன்றில் உங்களோடு
உலவிக்ககொண்டிருக்கிறேன்

அன்பின் பொருட்டு இழப்பதற்கு
ஏதுமில்லாதபோது சாவை அனுமதிப்பதில்
அழுத்தமற்றுக்கிடக்கிறது வாழ்வு.....

* Z ஜயீர்

அடிபட்டு கிடக்கும் அவரை
எட்டி பார்த்து நமக்கு தெரிந்தவர்
இல்லை என்று நகரும் அதே
இடத்தில்தான்
நசுங்கி கிடக்கும் எறும்பினை
சக எறும்புகள் சுமந்து செல்கின்றன.....

* **கதிரவன் வீ**

உன் முகச் சிலைடைகளுக்கான
அகராதி
என் ஒற்றை முத்தத்தில்
ஒளிந்திருக்கிறது

உன் அசைகளின்
வாய்ப்பாடுகள்
நான் கோடிடக் கோடிடத்தான்
இளகிப் பிரிகின்றன

அந்தாதியில்
காதலைச் சொல்லும்
உன் ஆளுமை
என் வெண்பாவின்
தனிச்சொல்லாகி
இணிக்கிறது

இருந்தும்
வசியா....
பட்டாம் பூச்சியைச்
சுற்றும்
தும்பைப் புவாகிறேன்
உன் புதுக்கவிதை
தேசத்தில்.....

* **அம்பிகா குயரன்**

கல்லெறிந்த குளம் ஒன்றில்
இசைதெறித்த
அதீர்வலைகளைகள்
தாமரை நுனியை எட்டவில்லை

சொல்லுறித்த
சொற்கள் இங்கே
சுயம் உறிக்க எத்தனிக்க
வரிசை கட்டி நிற்பதென்ன

பறவைகள் கூட்டமென்றும்
தொலைத்ததில்லை
சிம்மாசனங்கள்.

சுயம் நிறைந்த கூட்டமொன்று
காலடியில் நசுக்கிவிட்டு
இரை தந்து விலங்கிட்டு
பசி தெறிக்க பதவியின் கீழ்
பட்டாளி நசிங்கிவிட
நாற்காலியின் தரைவிரிப்பில்
இரத்தங்கள் கசிகிறதே.

எங்கள் கண்ணீரும் நதியாகி
இரத்த நதி பாய்கிறதே.

பாசிச விளைச்சலுக்கு
பலிகளை விழிங்கிவிடும்
காலங்களில்
இயற்கையை சொந்தமாக்கும்
ஏகாதிபத்தியத்தை
வென்று தீர்க்கும்
யுக புரட்சிக்கு விதைகள்
வித்துகளாய் திறக்குமிங்கே.

படிமங்களாய் படுத்துறங்கும்
விதைகளுக்கு
செங்கீறலின் ஒரு கைப்பிடி
ஒளி கொடு.
ஆறாத நாக்குகளின்
ஆர்பாட்டம் விலக்கிவிட
புத்தனின் புன்னகை
மலரட்டும்.

* *ப.தனஞ்செயன்*

அதிகாலை

மஞ்ச மூடிய நெடுஞ்சாலை

யாருடனோ ஓடிப்போக தயாராகி சிங்காரித்து
நிற்கும்
மனைவியைத் தடுக்கும் வேகத்தில் விரையும்
நீள் ஊர்திகள்

உறக்கத்தை அறிவிக்கும் அவிழும் மொட்டாக
அரை விழிகள் திறக்கவும் மூடவும்

அவைகளில் மிதக்கும் கனவுகள் தரும் போதை

மனதில் எதிரொலிக்கும் குரல்கள்
அதில்....

கூடலை யாசிக்கும் மனைவி

கடிமுத்தம் கேட்கும் பிள்ளைகள்

பிரிவை நிந்திக்கும் பெற்றோர்

ஏங்கி காத்திருக்கும் காதலி

ஆனால் இதையெல்லாம் ஓரம் கட்டி வைத்து
விட்டு

இரவு பகல் பாராது
ஆஸ்பால்ட் கருமையில் தேய்கிறது ஓட்டுநரின்
வாழ்க்கை

* *ச. கனியமுது*

நேற்றுத் தான் இந்த வருடத்தில் முதலாவது
சாமத்து தாகத்தை உணர்ந்தேன்
வறண்ட தொண்டைக்குழி காய்ந்த
செடிக்குழியாய்க் கிடந்தது
அம்மா தான் வழக்கமாக படுக்கைக்குக் கீழே
தண்ணீர்ச் செம்புடன் உறங்குவாள்
தொடங்கும் கோடைக்கு முதல் நீர்வார்ப்பு இது
உனது நினைப்பென்பது நீர்த்துப் போகச்
செய்வது
எனது சோம்பேறித் தனத்தை
கெட்ட கனவுகளை
தகாத வார்த்தைகளை
பரத்தைகள் மீதான மையலை
மதுக்கிண்ண வடிவத்தை

ஓயாது பறக்கிற தட்டான்களிடம்
முத்தத்திற்கேங்கும் மனதைத் தந்தவள் நீ தான்
நுங்கின் இளம்பத முலைகளை கிரெம்பிளின்
மாளிகையில் எனக்காகப் பத்திரப்படுத்தி
விட்டுத்தான் செத்துப்போவேன் என்ற உன்
மொழியில் தான் என் காமம் நிலைகொண்டு
நிற்கிறது

கடந்த கோடையில் வந்த இதே தாகம் தான்
இப்போதும் வந்திருப்பதாக குடலியல் நிபுணர்
ஆற்றுப்படுத்திப் போயிருக்கிறார்
ஒன்றும் ஆகாது என்பதை நீ உறுதி
செய்துகொண்டு தான் இப்படி கிரிக்கெட்
பிட்ச்களில் கால்பந்தை உருட்டி
விளையாடுகிறாய்

கோடை தொடங்கியதை பனிப்பிரதேசத்திற்கு
எடுத்துச் செல்லத்தான் கொரோனோ வைரஸ்
வந்திருக்கிறது

உன் வருகையை எதிர்பார்க்கும்
வெப்பமண்டலத்து காட்டுவாத்து நான்!

* **கார்த்திகேயன் மாகா**

நீட்டியக் கரங்களுக்குள்
வந்து விழாத
வரங்களுக்குத் தான்
எத்தனைப் பிரயத்தனம்?

யாசித்தோ இறைஞ்சியோ
அடைந்துவிட
அலைகழியும் ஆசைகளைத்
துறப்பதென்பதே
சவாலாகிறது.

சாகவதமில்லாத
எதன் மீதும் பற்றுவைப்பதே
சுமையென
சுருக்கிடுகிறது..

கட்டுப்பாட்டிற்குள்
கையளவு இதயத்தை
வைக்கையில் மட்டுமே
கைக்கெட்டும் தூரத்தில்
கண்சிமிட்டுகிறது
சொர்க்கம்.

* மதரா

சொர்க்கத்தின் மொழி...

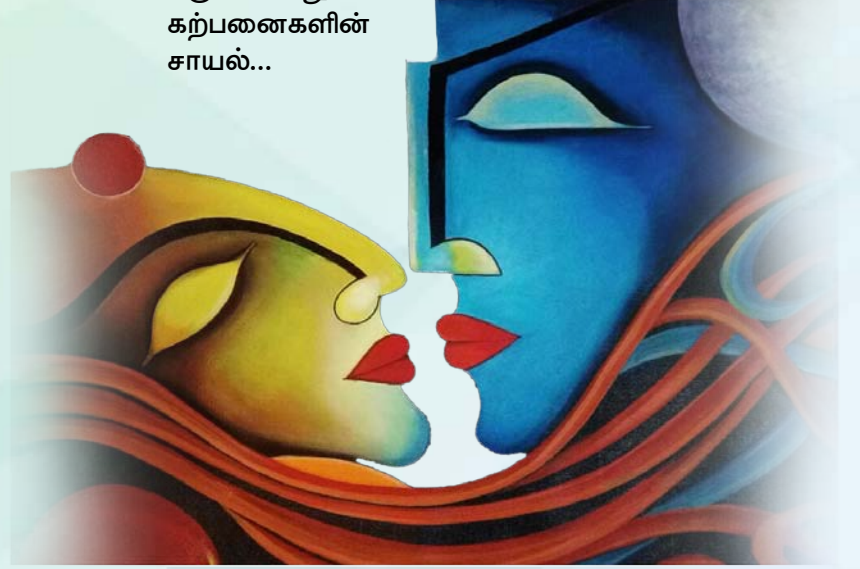
இருவருக்கான
படுக்கையில்,
ஒரு தலையணைக்கு
நீ
விடுப்பளிக்கும்போதே..
இந்த
இரவை,
தூங்கித்தீர்த்துவிட
கூடாதென்பது
முடிவாகிறது...

ஒற்றை
தலையணையின் சதுரத்திற்குள்,
புரண்டு
படுக்கையில்
நிகழ்ந்த
மூக்கு நுணிகளின்
உரசல்களுக்கு..
அப்படியே
முருங்கைக்காயின்
குணம்..

நெஞ்செலும்புகள்
மோதிக்கொண்ட
அந்த
அழுத்தமான
தழுவலில்,
உறைந்துபோன
நமது
அறையெங்கும்,
கொடைக்கானலின்
தட்பவெப்பம்..

உதடு
வெடுப்புகளில்
உதிரம் கசிந்திட,
காருண்யம்
பாராமல்
நீ,
கடித்துக்கொடுத்த
முத்தங்களுக்கு..
அந்தி நேரத்து
ராஜா பாடலின்
வீரியம்...

அழுக்காகிட
தயாராகும்
நம்மிடமிருந்து,
சுத்தமாய்
இருக்கும்போதே
நிராகரிக்கப்படும்
ஆடைகள்
ஒவ்வொன்றுக்கும்,
பருவ வயது
கற்பனைகளின்
சாயல்...

பேய்க்காமத்தோடும்
பிசாசுக்காதலோடும்
தேகம் சேருமென்னை,
புரட்டிப்போடும்
உனது
நெயில் பாலிஷ்
விரல்களுக்கு,
தேர்ந்த
கூனியக்காரியின்
இலாவகம்...

பேச்சற்ற நிலை தொட்டு
காதலைப்பறித்து,
களைத்து விழுந்த
நொடியிலிருந்து
நீளும்,
நமது
உரையாடல்களுக்கு..
சொர்க்கத்தின்
மொழி....!!!

* கவிதை மொழியன்

வீட்டு முற்றத்தில்
விளையாடிய அணிலின்
நெல் கொறிக்கும் சத்தத்தில்...
போட்டோ பிரேமுக்குப் பின்னால்
கூடு கட்டிய குருவி
பயத்துடன் எட்டிப்பார்க்க...
அக்கா எனும் சத்தத்தை
எதிர் மொழிந்து தன்
இருப்பை பதிவுசெய்தது
அக்கா குருவி...
ஈர வயல் வெளியில்
இறக்கி விடப்பட்ட வாத்துகளின்
வாத்திய இசைக்கு
ஆனந்த தாண்டவமாடியது
கலர் கோழிக்குஞ்சு
சிறுபிள்ளையின் கைகளில்...
துள்ளிக்குதித்து கால்களை முட்டும்
ஆட்டுக்குட்டியின் ஆர்ப்பரிப்பில்
கல்யாணி பாடுகிறது கழுதை
கட்டிய கால்களுடன்...
வாழைப்பழத்திற்கு
வாயப்பிளக்கும் மைனா சிரிக்கிறது
உள்ளங்கை கிள்ளி
உணவை கொறிக்கும் கிளி பார்த்து...
வருகிற வழியில்
தொலைத்துவிட்டு வந்த இவைகளை
தேடித் தான் பார்க்கவேண்டும்...

* சகா

அப்பாடல்...

கிளை விரித்த பெருமரத்தில்
ஆங்காங்கா கூடமைத்தப் பறவைகள்.

பேரானந்தத்தில் மரமும்
பெருமகிழ்வில் பறவைகளும்.

பறவைகளின் இன்னிசையில்
இலைகளின் சலசலப்பில்
ஆனந்த அடர்த்தியில் காடு.

பால்நிலாப் பொழியும் இரவில்
சற்றேத் தள்ளியிருந்த கிளையில்
பெற்றோர் அமைத்த கூட்டில்
தனித்திருக்கும் குஞ்சொன்று
மெல்லியதாய் இசைக்கிறது
தன் சோகப்பாடலை.

ஆழ ஆழத்தில் புதைந்திருந்தாலும்
பாடலை கேட்ட வேர்கள்
துடிதுடிக்கிறது அப்பெருமரம் அதிர.

கசியும் நிலா கசிகிறது.

மரமாய் நிற்கிறது மரங்கள்.

கூடெங்கும் குடிக்கொண்ட மௌனத்தில்
காடே அதிரும் அப்பாடல்...

“அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில்”

* **துரை. நந்தகுமார்.**

நீண்ட உரையாடலை
முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினேன்
மௌனத்திலிருந்து.

கடவுளை வணங்கி
கடந்து போன பட்டாம்பூச்சி
இப்போது கல்லறையையும்.

பொட்டல் காட்டில்
என்ன தொலைத்திருக்கும்?
தாழ்ப்பறக்கும் வண்ணத்துப்பூச்சி.

அடர் பதர்களுக்குள்
மின்மினி நுழைந்ததும்
விளக்கு ஏற்றுகிறது.

உள்ளேயும் வெளியேயும்
ஒரே கூப்பாடு...
இறந்து கிடக்கிறது அமைதி.

* க. அய்யப்பன்

பெருத்த அதன் உருவத்தை
பொறுத்துக் கொள்ளக்கூட
வீதிகளின் அகலம்
அந்தக் கிராமத்தில் இருந்ததில்லை...

கம்பீரத்தின் உருவம்
கருமையென்று உணர்ந்தது
ஊருக்குள் தரிசனமான
கல்யாணி யானை
மனதுக்குள் அமர்ந்த பின்தான்...

ஆச்சரியத்தை
அகன்ற பாதத்தில் வைத்து
அடி நகரும் போதெல்லாம்
பாரதி வந்து பதற வைத்தான்...

பக்தியோடு
அம்மா தந்த நாணயத்தை
மூக்கின் நுனி பெற்று
குட்டித் தலை தொடுகையில்
மூச்சு நின்று போனது நிஜம்...

“உள்ளிக் கண்ணு வட்டச் சொலவு”
சத்தமாகச் சொல்லாதே...!
தாத்தாவின் உத்தரவுயிது
கணபதிக்கு காது கூர்மையாம்...

அன்றெந்தன் ஊரில்
அசைந்து வந்த யானை
அப்படியேத்தான் இருக்கிறது-என்
பாலியத்து மூட்டையில்
நினைவுத் துணியாக...!

* கனகா பாலன்.

எத்தனையோ
வேலைகளுக்கு நடுவே
எழுதும்
கவிதைகளைப்
போலவே,
அழகாய் இருக்கிறது ...
எத்தனையோ
துன்பங்களிடையே
தொடரும் நம் காதல்!

* **மு. முயாரக்**

அப்பாவின் மரணம்
எப்போதாவது அண்ணனின் நினைவில்
தொலைத்த கல்லூரி கனவு.

* **செ. செல்வமணி செந்தில்.**

சக்தி

பூடகமும் புதிருமாக ஒரு சொல்லை
உள்ளங்கையில் மறைத்து வைத்து
வித்தை காட்டிய இலக்கிய
மந்திரவாதிகளிடமிருந்து
கவிதை விடுதலை அடைந்துவிட்டது.
சில்லுண்டிச் சிகாமணிகளின்
தீப்பெட்டியில் அடைபட்டு
மூச்சுத் திணற வேண்டாம் இனி அந்தப்
பொன்வண்டு.
சிரேஷ்ட மணிகளால்
நூலால் கட்டப்பட்டுச்
சித்திர வதைப்பட வேண்டாம்
இனி அந்தத் தும்பி.
மர்ம மந்திரவாதிகளின்
சீசாவுக்குள் ஒரு சிறைப்பட்ட உயிராகச்
சிக்கித் தவிக்க வேண்டாம்
இனி அந்த இளவரசி.
ஜல்லிக் கட்டுக் காளையைப் போல
துள்ளித் தூரி வாடிவாசலிலிருந்து
வெள்ளமாய்ப் பாயலாம்.
ஒரு பெண்ணின் கூந்தலில்
மல்லிகையைப் போல
மனம் விட்டு மணம் வீசலாம்.
எந்த வீட்டுக்கு முன்னாலும்
வெள்ளிக் கம்பிகளின் பின்னல்களாய்
வீற்றிருக்கலாம்.
கவிதைச் சட்டாம் பிள்ளைகளின் கட்டளைகள்
காலாவதியாகி விட்டன
இனி கவிதைகள்
தமக்குத் தாமே
கால விதிகளைக் கட்டமைத்துக் கொள்ளும்
அது மொழியின் பீறிடல்
தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதைப் போல
மானுடத்தையும் விடுவிக்கும் பிரளயம்.

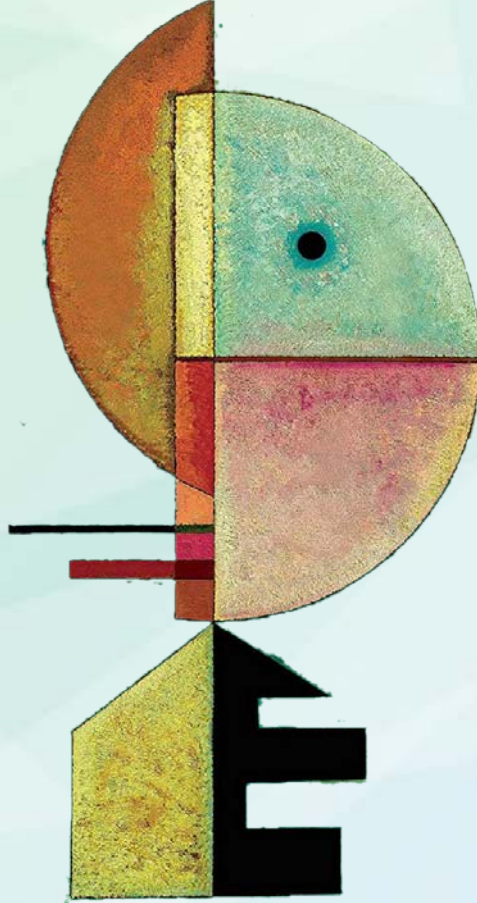
* **நா.வே.அருள்**

சண்டையின் போது
சத்தமாக
பேசிய வார்த்தைகள்
மௌனமாக வெளியேறுகின்றன....
சமாதானத்திற்கான
மெல்லிய வார்த்தைகள்
ஆரவாரமாய் உள்ளே
நுழைகின்றன.....
இடையே ஒரு முறை
கதவு திறந்து மூடப்படுகிறது.

* *தொழில் விரபா.*

இந்த குடிசைக்குள்
எத்தனையோ பிரச்சினைகள்
எத்தனையோ சுக துக்கங்கள்
எத்தனை எத்தனையோ அன்றாடங்கள்
எதிலும் தலைகாட்டாமல்
யாருக்கும் தெரியாமல்
பாவம் மெனக்கெட்டு எட்டிப்பார்க்கிறார்கள்
கூரையற்ற
எங்கள் குளியலறையை மட்டும்

* *கி. கவியரசன்*

வேண்டும் கொஞ்சம் பொழுது

பாரதிக்கு
காணிநிலம் அதில் பத்துப்பதினைந்து
தென்னைமரங்களுடன்
பாட்டுக்கலந்திட
பத்தினிப்பெண் வேண்டும்

சுந்தர ராமசாமிக்கு
லோசன் மணக்கும் பாத்திரம்
இன்னபிற வகையறாக்கள்

நகுலனுக்கு
வெற்றிலைப்பாக்கு கூடவே
போத்தல் சிகரெட் இதயாதிகள்

ஞானக்கூத்தன் அபி போன்றவர்களுக்கு
எப்படியோ

எனக்கு
எழுந்ததிலிருந்து படுக்கையில்
விழுவதுவரை
ஏதோ ஒரு வேலையால்
எழுதமுடியாமல் போன...
கருப்பையை சுரண்டி
கழிவறையில் கரைந்த
தன் வலியை எழுதச்சொன்ன
பெண்சிசுவின் குரலை

எழுதேன் எழுதேன் என்று என்னை
நச்சரித்துக்கொண்டேயிருக்கும்
அந்தக்குரலை
மறந்துவிடக்கூடாதென
நான்
மனனித்துக் கொண்டேயிருக்கும்
அந்தக்குரலை
எழுத்தாய் மாற்ற
தாளும் கையுமாய்
தனிமையிலமர
கொஞ்சம் பொழுது வேண்டும்.

* சக்திஅருளானந்தம்.

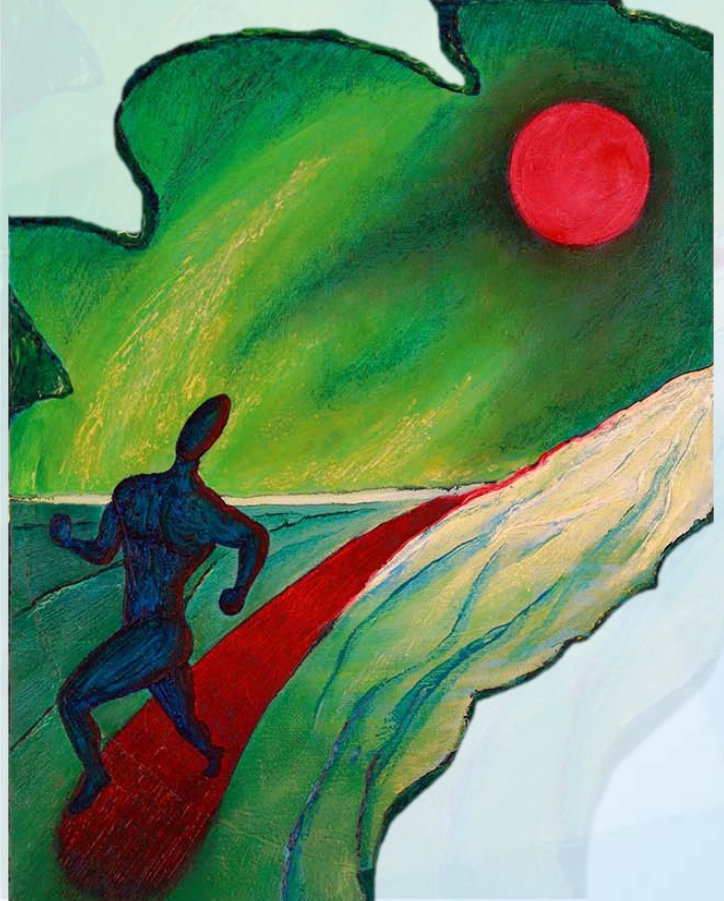

கனவுகள்_கொஞ்சம்

பாதை தெரியத் தொடங்கிய போது
என்னால் முடிந்த அளவு
கனவுகளைச்
சுமந்து கொள்ளத் தொடங்கினேன்
பாதைகளின் வளைவுகள் ஒவ்வொன்றிலும்
என் கனவுகள்
ஒவ்வொன்றாகக் கழன்று விழ
சந்தித்த மனிதர்களில் சிலர்
நிர்ப்பந்தமாக என் கனவுகளைப் பிடுங்கினர்
இனம் கொஞ்சம்
மதம் கொஞ்சம்
என கனவுகள் வெட்டப்பட்ட பிறகு
மீதமிருந்த கொஞ்ச நஞ்சு கனவுகளையும்
ஏதோ கோவில் வாசலொன்றில்
தொலைத்து விட்டதாய் ஞாபகம்
ம்ம்ம் .....
இன்னும்
வேறென்ன எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்னிடம்

* முனியாண்டி_ராஜ்

புதிதாக
கட்டியிருந்த வீட்டில்
சமாதியாயிருந்தது
ஆற்றங்கரையில்
குழந்தை கட்டியிருந்த
மணல் வீடு.....

* கவிப்பிரியன் ஜீவா

அங்கேயே இருக்கிறாய்

சொற்ப எலும்புகளின்
நுரை ததும்பும் பிஞ்சுக் கிண்ணத்தில்
வழிந்தோடுகிற குமிழிகளாய்
தசைகள் புடைத்து
உடல் வெறுத்து
அவள் மடியில் கிடக்கிறது..

பால்நினைந்தூட்டும்
மார் சுரக்காத கனத்தின்
வலி குதற்றலில்..
உலகம் அளக்காத கரித்துண்டு
உயிரளந்தபடி குறுகுறுத்து
அவளின் அகப் பை சுரக்கும்
அன்பொன்றே தழுவித் துய்க்கிறது..

விரல் தடவித் தன்
இருட்போர்வை படர
யாருமற்ற மடியொன்றில் கிடத்தி
விதிகளுக்கப்பால் வினையறுத்த
பிண்டமொன்றின்
சுவாசக் கிணற்றில்
இருவருமே பெருமூச்சறிகிறார்கள்..

அழகென்பது தேகத்தின்
செழித்த தோல்களினாலானதென
யார் சொன்னது...

வெடித்துக் கிடக்கும்
இந்தத் தூயச் சருமத்தின் புறவுலகை
சபிக்கிறவர்கள் எல்லோருமே

மனத்தோல் சுருங்கி
மனிதத்தின் ஆன்மம் துய்க்காமல்
மரணமெய்திக் கிடப்பவர்களே..!

* **ஜே. ஜே. அனிடா**

நீ போடுகின்ற
முட்டுக் கட்டைகளையெல்லாம்
அவ்வப்போது
தாண்டி வருகின்ற வேளை
இன்பம் தவிர்த்து
அந்த எல்லையை
நோக்கியே நடக்கிறேன்.
உறுதிமிக்க அந்தப்பயணம்
தோற்பதில் உனக்குயிருக்கும் ஆர்வத்தை
என்னால் தகர்த்து விடுமளவுக்கு
நம்பிக்கை சிறகை விரித்து
நான் பறக்கிறேன்.
நீ
இருந்த இடத்திலேயே
தலை உயர்த்தி
வானைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய்.

* **ஜே. பிரோஸ்கான்**

குட்டிமணி குலைக்குதுடி என்னென்னு பாரு
சத்தங் கேட்டு ராசாத்தி கத்த பாதி பின்னி பாதி
சிக்கெடுத்த தலையோட சரிம்மான்னு
சொல்லிக்கிட்டே எட்டிப்பாத்தா பார்வதி..
ம்மா யாரோ வந்திருக்காங்க நீ வாயேன்..

கடுகுதாளிச்ச சட்டிய கவனமா எறக்கிவெச்சு
ஏழு கமுத வயசாச்சு எதுவுந் தெரியறதில்ல
இவ ஒருத்தி ஒண்ணுக்கும் ஆகமாட்டான்னு
முந்தானையில கைதொடச்சு முன்னால வந்தா
வந்தது யாரோ எவரோன்னு பார்க்க..

பளிச்சின்னு சிரிப்போட பளபள சேலையோட
வாசல்ல நின்னவ மொகம் நெஞ்சக்குள்ள
இருக்கு ஆனா நெனப்புக்குள்ள வரல..
யாருங்க? என்ன வேணும்? கேட்டுகிட்டே
குட்டிமணிய சும்மா இருக்கச்சொன்னா..

ராசாத்தி..நாந்தான்..அடியே நான் பாக்கிடி
பாக்கிய லட்சுமி..ஒண்ணாப்புல இருந்து
பத்தாவது வரைக்கும் ஒண்ணாப் படிச்சோமே
ஞாபகம் இருக்கா..பாக்கி..வாடி வா வா..
பாப்பு பாய விரிச்சுப்போடுன்னா பரபரப்பா..

வடிச்ச சோறும் கடைஞ்ச கீரையும் கட்டித்
தயிரோட சாப்பிட்டு, காபி வெச்சுக் குடிச்சு
கலாடிச்சரு, முத்து சாரு, முருகங் கோயிலு,
பனங்கெழங்கு, பாண்டி வெளயாட்டுன்னு
பேசின பேச்சோட பொழுதும் போயிருச்சு..

காரேரப் போனவ காதோட பட்டணத்தில
கட்டியிருந்தா நானும் உன்ன மாதிரி நல்லா
இருந்திருப்பேன்னு ராசாத்தி சொல்லுமுன்ன
நாயி, சேவல், நல்ல சோறு, சுத்தமான
காத்துன்னு வாழற உன்னப் பார்த்தா
பொறாமையா இருக்குடின்னா பாக்கி..
இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சைதானோ
என்னிக்கும்?

* வெண்பா

பனை நுங்கு

கிணற்றுக்கு பக்கத்தில்
கொட்டாய் போட்டு
குடித்தனம் நடத்திய அப்பா அம்மாவுக்கு
விவசாயத்தை தவிர
வேரொன்றும் தெரியாது!

அப்பா
மரங்களோடு வாழ்ந்தவர்!
நான்
மரங்களோடு வளர்ந்தவன்!

வரப்பு பிளந்து
வானுயர நிற்கும் எங்கள்
பாசத்திற்குரிய
பனைமரங்களின்
இளநுங்கு தின்று இளைப்பாறியது
வேப்பமர நிழலுக்கும்
வேடிக்கை பார்த்த காக்கைகளுக்கும் தெரியும்!

பள்ளிவிட்டு
வீடு திரும்பும் எங்களுக்காக
தீட்டிய கொடுவாளோடு பனையேறி
குலை குலையாய் வீழ்ந்துவார் அப்பா!

திகட்ட திகட்ட
தின்ற பிறகு
அம்மாவின் முந்தானை வாய் துடைக்கும்!

நேற்று....
பேரூந்து ஜன்னலோரம்
நுங்கு பத்து ரூபாய்க்கு
விற்ப்புக்கொண்டிருந்தவனிடம்
ஒரு பொட்டலம் வாங்கி பிரித்தேன்!

அதில்
தீட்டிய கொடுவாளோடு
பனையேறிய
என் அப்பாவின் முகம் தெரிந்தது!

* க.சித்தார்த்தன்

ஒரு நாள்-ஒரு(த்) “தீ” -ஒரு சூரியன்..!

மேற்கில் சூரியன் இன்னும்
உதிரவில்லை
மேலும் சில கனவுகள் இதே நாளில்
அலைக்கழிகின்றன
பறவையின் கண்களிலிருந்து
அதன் நிழல் தொலைந்து போவதை...
தன் இச்சையாக ஒரு குதிரை
வழியின் பெருங்குழியை லாவமாகத் தாவிப்
பறப்பதை...
வேடிக்கை பார்க்கின்றது
இந்த நாள்
கூடவே விரக்தியாக
ஏதோ ஒரு தற்கொலைக்கு கையொப்பமிட்டுத்
திரும்பி இருக்கின்றது
அந்தி களிப்புறும் வாசமிரு
ஒரு முழு மல்லிகைச் சரத்தைப் பரிசளிக்கிறாள்
பள்ளிச்சீருடையில் சிறுமியொருத்தி
இரவு தீயிட்டுக்கொண்டு கொளுந்துவிட்டு
எளிகின்றது
அதையும் தேமேவென்று பார்க்குமிந்த நாளை
நானும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்

* **சுஜய் ரகு**

நான் எழுத மட்டுமே செய்கிறேன் ..

உன் வீட்டு கண்ணாடி தான்
“கவிதை”யை பிரதிபலிக்கிறது !

* **சிவசந்திரன்.**

பறித்துவிட்ட மலர் போல
உன்னை வைத்துக்கொண்டு என்ன
செய்வதெனத் தடுமாறுகிவேன்
அதனாலேயே உன்னை செடியோடேயிருக்கச்
செய்த
இறைவன் மிகப் பெரியவன்

மாய்ந்து மாய்ந்து பேசிய பின்னான
ஏதிலி மௌனத்திற்கு
செவி கிழிக்கும் குரல்

கையைப் பற்றியிழுத்து
கட்டியணைத்துவிடு
இச்சொற்ப தூரம்
பெருந்தவிப்பாயிருக்கிறது

உன்னோடு இங்கிதமற்று
பேசிவிட முடிவதொன்றே
என் சாபம்

உயிர் விலகி உன்னோடியைந்து விடுவது
சுலபம்தான்
உன் செவியெட்டுவதும்
என் தொடுகையுணர்வதுமென
வரம் வாங்கி விடு

கோர்வையின்றி பிதற்றும்
உனைப் பற்றியதெல்லாம்
எனைப் பற்றும்

ததும்பும் மடைநீரென
அத்தனை அழுத்தமெனக்கு.

* காயத்ரி

கொஞ்சம் அழுவேண்டும்போல்
ஆசைவரும்போதெல்லாம் அப்பாவுடன்
பேசிக்கொண்டே கைபிடித்து நடக்கிறேன் !

அவர் தலைவருடிக்கொண்டே வருகிறார்.
நிகழிலிருந்து நழுவி
பதின்மத்தில் விழும்போது
சாரல் தொடங்குகிறது.
தனது துண்டை எடுத்து என் தலையில்
போர்த்தி
தூக்கிக் கொள்கிறார்.

மேசைமீது அமரவைத்து
எனது தேனீரை
உளதி உளதி
கூடாற்றுகிறார்.

திரும்பும்போது
தனியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறேன்.
சுற்றிலும் இருள் சூழ்கிறது.

ஏனோ
மழை வந்தால்
அப்பா நனைகிறார்.
நான் அழுகிறேன்!

* குறிஞ்சி நாடன்

Safe n Save

Stay safe and Save life

SYMPTOMS

FEVER

COUGH

TROUBLE
BREATHING

NAUSEA OR
VOMITING

WEAR MASK

WASH HANDS

COOK WELL

CONSULT DOCTOR

PREVENTION

PLEASE

AVOID
GATHERING

AVOID
PERSONAL
CONTACT

AVOID TOUCHING
EYES, NOSE &
MOUTH

Let's stop
COVID - 19
Together